

Acompaña'm un trosset aquesta nit

Un relat de: [Trossets del que penso](#)

Acompaña'm un trosset aquesta nit
i acarona'm fins que dormi.

Mentre els meus ulls s'apagaran
t'explicaré tots els meus somnis.

Entre la flassada i el llit
deixaré passar al desig
per que a la nit confongui.

I sols necessitem de la pell
per saber on la màgia té el camí,
per que tancant els ulls no es veu
si no l'ànima que toques.

Acompaña'm un trosset aquesta nit
i ensenya'm a volar en la fosca.

I a pensar que els impossibles
no existeixen,
si un creu fermament
amb el que busca.

Que l'amor no és una trampa
ni tampoc un excusa,
sinó l'estat inicial d'alguna cosa.

Quan la nit toca el coixí,
somnia,

i em diu a cau d'orella
que vol altra cop el dia

per que arribi la nit
i m'acompanyis un trosset
fins que en quedi adormida.